

Sveto pismo - besede življenja

Prihajajoče leto bo v Sloveniji posvečeno *Knjigi*. V okolju, kjer so v konjunkturi predvsem elektronski mediji in kjer se velik del prebivalstva zadovolji z branjem SMS sporočil na zaslonih ali nad in pod velikimi fotografijami, bi že to bila novica. Vendar ne gre za katero koli knjigo. Gre za knjigo, ki jo berejo na vseh kontinentih, v skoraj tri tisoč različnih jezikih, ljudje vseh starosti in izobrazbe. Upravičeno ji pravimo *Knjiga vseh knjig*. Ne samo zaradi njene častitljive starosti in vsesplošne razširjenosti, ne samo zaradi najvišje človeške modrosti, ki je zbrana v njej, temveč predvsem zato, ker gre za knjigo Božjega razodetja. To razodetje Boga pa ni podano v obliki neke negibne skrivnostne modrosti, ki bi bila prihranjena le izbranim modrim in posvečenim, temveč v obliki univerzalne govornice življenja in odnosov, ki jo lahko razume sleherni iskren iskalec. Usak temeljni premislek o človeku, svetu in večnosti najde v tej knjigi svoj izvor ali odmev. To je edina knjiga, ki prenese besede: "Nebo in zemlja bosta prešla, moje besede pa ne bodo prešle" (Mt 24,35). Ko se očetje naveličajo njenih večno enakih besed, jo otroci ponovno odkrijejo, strastno prebirajo, v skupini ali posamič, v tišini samostana ali na avtobusu, v podeželski vasici ali v univerzitetnih predavalnicah, in se ob njej navdušujejo za nekaj več. Usakogar lahko pretrese njena govorica, ki mu je tako blizu, da skozi njo prepozna veličino in krhkost lastnega življenja, svoje želje in strahove, stiske in veselja, to, po čemer hrepeni in česar se boji, hkrati pa v njej odkriva moč Besede, ki je od drugod - od zgoraj, ki ne samo obljublja, temveč spreminja in ustvarja. Preko besed te knjige se izraža in se uresničuje kot bitje odnosov in upanja. Prek njih odkriva in ponotrja sebe, svet in sočloveka. V številnih svetopisemskih pripovedih sicer prevladujejo teme o človeški grešnosti in nezvestobi, o hudobiji in minljivosti sveta, vendar se skozi vse Sveto pismo kot gonilna sila prebija hrepenenje po "novih nebesih in novi zemlji", po usmiljenju, odpuščanju in odrešenju - po zvestobi. Novo nebo, nova zemlja in z njima novi človek ne bo preprosto popravek prvega stvarjenja, ampak "rojstvo od zgoraj" (Jn 3,3), odkritje moči Duha, ki spreminja obličje zemlje, dar Božjega otroštva, ki podarja tem, ki ga sprejmejo, nov pogled in novo misel. Dar "novega neba" je sad daritve ljubezni Jezusa Kristusa, ki ni ne restavrator in ne zgolj sodnik, ne čudodelnik in ne prenovitelj, temveč Prvorojenec vsega stvarstva in izpolnjevalec načrta Njega, ki dela resnično vse novo (prim. Raz 21,5). Najlepše besede te knjige govorijo o Ljubljenem sinu kot o največji novosti razodetega Boga. V njem se je razodeto bistvo Božjega načrta za svet in človeka, ki ga je Bog "tako ljubil, da je dal svojega edinorojenega Sina, da bi se nihče, kdor vanj veruje, ne pogubil, ampak bi imel večno življenje" (Jn 3,16). Njegova beseda o Bogu in o človeku je evangelij odrešenja, je Beseda življenja, ki očisti in osvobaja (Jn 15,3). Da bi Sin o tem prepričal svet, je "postal podoben ljudem in bil po zunanosti kakor človek" (Flp 2,7). Spoznanje, da je večna Beseda "postala meso in se naselila med nami", je začetek Cerkve in vir ustvarjalnega navdiha njenih članov, ki se trudijo vsak na svoj način odkrivati, ubesediti in udejanjati besede najzgodnejšega pričevalca in zapisovalca: "Kar je bilo od začetka, kar smo slišali, kar smo na svoje oči videli, kar smo opazovali in so otipale naše roke, to vam oznanjamo: Besedo življenja" (1 Jn 1,1). Nekaj tega navdiha se je, upajmo, prelilo tudi v prispevke pričujoče številke Tretjega dne, ki želijo ponovno prebuditi strast do Knjige življenja.

Maksimilijan Matjaž